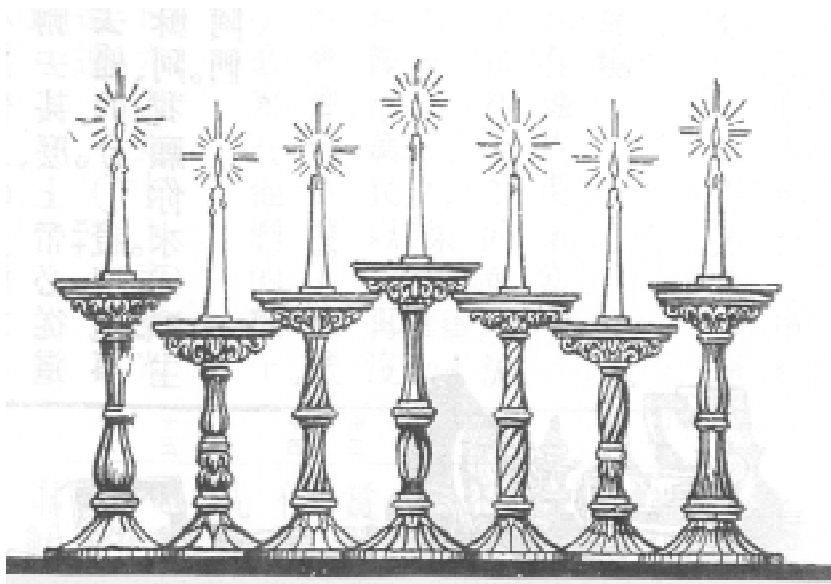

AMMENTAJA

Aikakauslehti 1/2003

Tykötarpeita kotien kristillisen perhe-elämän elvyttämistä, tukemista ja vaalimista varten.

Ammennusasiaa s. 2

Kotien tervehtymisen puolesta s. 2

Kristityt, kasvatus ja herätys s. 4

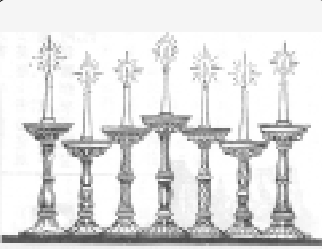
Lapset ovat Herran lahja s. 6

1500 vuotta: Erään suvun historiaa s. 10

Tie miehen sydämeen s 12

Miksi ihmeessä Jumala oikein loi naisen s. 14

Lasten sivuja s. 18, ynnä väliin pientä kevennystä

Ammentaja

Suuhusi Pasuunan pikkusisar

Julkaisija

Lähetyspalvelu-Mission Service ry

Rantatie 17

13300 Hämeenlinna

Puh 03 674 1117

0400 684 344

ammentaja@lahetyspalvelu.fi

Kustantaja

Misserv Ky

Puh 040 5677 384

Vastaava toimittaja

Airi Marjakangas

airi.marjakangas@lahetyspalvelu.fi

Kuvat

Kirjasta Bible in Chinese Union
Version 1987, valokuvat Reino

Marjakangas

Lastensivut

Hanna-Raakel Ahola

hannara77@jippii.fi

Pankkiyhteys

OP538134 – 47500

Tilaukset

Lehteä toimitetaan talkootyönä ja julkaistaan lahjoitusten varassa, uskonvaraisen periaatteen mukaan, varsinaista tilausmaksua ei ole. Jos tahdot auttaa työssämme, voit lähettää tukesi tilillemme tai muulla tavoin. Pienikin tuki on tarpeen. Lehti ei tavoittele voittoa

Painopaikka

Misserv-paino, Hämeenlinna

ISSN 1459-1200

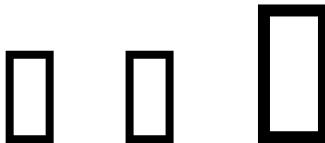
Kristillisen kodin identiteetti

“Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.” (Rm 12:2).

Mikä sai juutalaiset pysymään juutalaisina kaikkialla maailmassa ne lähes 2000 vuotta, jotka Rooman vallan ajoista jatkuivat aina Israelin perustamiseen asti? Se oli koti. Koti, jossa palveltiin Herraa yhdessä perinteisellä tavalla. Jos paikkakunnalla oli yksi juutalainen perhe, siellä oli silloin yksi juutalainen koti, jossa lapset saivat vahvan identiteetin pienestä pitäen. Heidät kasvatettiin juutalaisiksi. Olemaan erilaisia kuin ympäristön lapset.

Monesti me kristityt haluamme näyttää ympäristöllemme, että olemme samanlaisia kuin muutkin. Se on voimattomuuden ja mielistelyn tie. Olkaamme erilaisia. Tutkikaamme mikä on Jumalan tahto, ja eläkäämme Hänen tahtonsa mukaan. Antakaamme lapsillemme ja perheenjäsenillemme kodista käsin turvallinen ja vahva kristillinen identiteetti, että he itse tietävät, keitä ovat ja mihin ovat syntyneet, jottei maailman tarvitse opettaa heille muuta mallia elämää varten.

Airi Marjakangas

Kotien tervehtymisen puolesta

Edellisen Ammentaja-lehden pääkirjoituksessa asetettiin kysymys: "Nykyään puhutaan usein 'hengellisestä kodista', mutta olisiko jo aika tehdä oma koti hengelliseksi?"

Perinteisessä kristillisessä ajattelussa asetetaan ns. 'hengellinen koti' perheyhteyden ja kodin edelle. Lieneekö tämä aina tarkoitus, mutta käytännössä se on sitä. Evankeliumin, hyvien uutisten kohderyhmä on tässä arkisessa maailmassa elävät ihmiset eikä kirkko, seurakunta tai joku yhteisö. Ihmisille, ei 'hengellisille kodeille' julistetaan pelastusta ja uutta elämää, eheyttä ja rauhaa! Perhe-elämän, kodin ja erityisesti lasten kannalta tämä merkitsee tai tulisi merkitä nimenomaan tukea ja apua järjestää käytännöllinen arkinen vaellus ja myös kotielämä siten, että se antaisi eväät ja voimavarat Jumalan tahdon mukaiseen, oikeudenmukaiseen ja kaikin puolin vanhurskaaseen elämään. Sensijaan, jos korostetaan seurakuntayhteisöä varsinaisena 'kotina' todellisen kodin kustannuksella, painotus on väärä. Seurakunnasta voidaan kyllä kauniista puhua kotina, mutta varsinainen koti se ei ole missään suhteessa! Kun uskovat ihmiset kokoontuvat Jeesuksen nimessä, siinä toki on "Jumalan perheväki" koolla, mutta se on koolla sitä varten, että se tulisi ruokituksi taivaallisella leivällä ja vahvistetuksi vaeltamaan arjen keskellä, kodeissa ja yleensä yhteiskunnallisessa elämässä Jumalansa yhteydessä, elämään vanhurskasta ja moitteetonta elämää jumalattoman maailman keskellä ja olemaan siinä luettavina Kristuksen kirjeinä.

'Hengellisestä kodista' ei puhuta missään Raamatussa. Sensijaan siellä kehoitetaan keskinäiseen kokoontumiseen joko kodeissa tai muualla, näkemään ja rohkaisemaan toisia saman tien vaeltajia rakkauteen ja hyviin tekoihin ja rakentamaan yhteisestä uskosta. Useimmiten vain sielulliset ihmiset tarvitsevat jatkuvaa hehkutusta ja 'seurakunnallisen kodin' lämpöä ja ovat tulleet siitä suorastaan väärällä tavalla riippuvaisiksi, kun varsinainen jumalaelämä arjessa ja kotona ei ota oikein sujuakseen.

Kerrotaan, että joku ulkopuolinen meni ensi kertaa kveekareiden kokoukseen. Kun toista tuntia kului eikä kukaan puhunut mitään ja seurakunta näytti vain mietiskelevän syvissä aatoksissaan, vieras menetti kärsivällisyytensä ja kysyi vierustoveriltaan, milloin täällä on tarkoitus alkaa jumalanpalvelus. Hän sai vastauksen: Se alkaa välittömästi, kun astumme tuosta kirkon ovesta ulos!

Astukaamme mekin seurakuntakokouksemme keskeltä hyvin ruokittuina ja runsaine eväinemme arjen keskelle ja aina koteihimme saakka vieden hengellisyytemme sinne pysyvästi mukaanamme!

Reino Marjakangas

Airi Marjakangas:

Kristityt, kasvatus ja herätys

Tässä "kristillisessä" maassa ovat monet vanhemmat kovasti huolestuneita lastensa kasvatuksesta, kun ympäristön paine on kova nimenomaan kristillisiä arvoja vastaan.

Noin 80 - 90 % meistä suomalaisista kuuluu johonkin kristilliseen yhteisöön, mutta kuinka me elämme?

Miten suhtaudumme esim. Jumalan kymmeneen käskyyn, joita esi-isämme pitivät yhteiskunnan peruspylväinä? Jos pohdimme tarkemmin mitä tahansa käskyä, huomaamme pian yhteiskuntana, jopa yksilöinä, rikkovamme sitä vastaan. Rehellisesti sanoen, rikomme lähes järjestelmällisesti joka ikistä vastaan, ja turhennamme sitten kaiken selityksillämme. Ja me muka olemme kristittyjä!

Ei ihme, että Suomeen joutuneista muslimipakolaisista monet ovat niin huolissaan lastensa Suomessa saamista huonoista ympäristömalleista, että ovat jopa val-

miita lähettämään lapsensa takaisin maahan, josta ovat joutuneet pakenemaan. Näyttää siltä, että heidän kulttuurinsa ja tapansa, vaikka näkisimme niissä mitä tahansa virheitä ja puutteita, eivät sittenkään ole niin rappeutuneita kuin meidän!

Samoin monet inkeriläiset paluumuuttajat ovat kokeneet suorastaan järkytyksenä esim. kurin puutteen kouluissamme.

Eikä tämä ole vain maahanmuuttajien kokemus, vaan eräs kaksi vuotta yhdysvalloissa ollut suomalainen opiskelija kertoi kokevansa pahimpana kulttuurishokkina nyt suomalaisessa lukiossa juuri kurittomuuden ja sivistyneiden tapojen puutteen.

Onko todellakaan lottovoitto syntynyt Suomessa? Huolehdiataanko lapsista ja nuorista muualla paremmin kuin meillä? Millaisen esimerkin me oikein annamme lapsillemme kaikissa toimissamme; onhan turha puhua, jos itse elämme toisin.

Näitä asioita ei korjata taivastelulla tai päivittelyllä, eikä auta mitään, jos teemme parannusta naapurin synneistä. Parasta katsoa tilannetta suoraan silmiin, ja mennä peilin eteen etsimään lähin syyllinen. Jeesushan sanoi toisessa tilanteessa: "Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven." (Jh. 8:7). Kun syyllinen on löytynyt, voiakin tunnustaa: "Herra me olemme rikkoneet, minä ja minun kansani..." Sen jälkeen voi pyytää voimia Hä-

neltä, että itse voisi elää Hänen tahdonsa mukaan. Ehkä sitten voin olla toisillekin avuksi, kun olen huomannut ”kattohirren omassa silmässäni”. (Mtt. 7:5)

Sitä paitsi, jos eivät kristityt osaa, eivätkä tahdo tehdä parannusta Jumalan edessä omista synneistään, miten voisimme odottaa sitä niiltä, jotka tunnustuksensa mukaan ovat kaukana Jumalasta. Jos Jumala ei saa meitä, jotka väitämme olevamme Hänen omiaan, kuulemaan ja tottelemaan, miksi Hänen pitäisi saada jumalattomat kuulemaan. Vai pitäisikö Hänen kääntää meille selkensä, ja kasvonsa niille, jotka eivät ole uskovia. Eikö se olisi meille suuri häpeä!

Herätys on kuitenkin monissa historian vaiheissa tapahtunut juuri näin. Jumala on kääntynyt niiden puoleen, jotka alunperin ”eivät ole Hänen kansansa” ja uskovat ovat jääneet vanhemman veljen osaan marisemaan, kun Jumala on liian armollinen. (Lk 15:11-32)

Käyttääkö Jumala huumoria?

Nomen Nescio kertoo:

Pääsin kerran puheisiin erään uskonveljen kanssa. Hän kuului todella hyvään ja raamatulliseen seurakuntaan. Sairaita tuntui paranevan, julistus uskonhenkistä ja muutkin armolahjat toimivat. Opikin oli kaikin puolin raamatullista.

Kuuntelin häntä välillä vastailen, kunnes yhtäkkiä huomasin nousseeni itse hengellisesti varpailleni ylettyäkseni samaan. En halunnut olla pekkaa pahempi! Jälkeenpäin jouduin tilintekoon Herran kanssa. Miksi minun täytyy nostaa ”hengellistä nokkaani”, kun koko pelastukseni kuitenkin lepää Jumalan suuren armon varassa. Eihän minulla ole mitään viemistä Hänelle maksuksi Hänen antamastaan uudesta elämästä, vaan kaikki on otettava sellaisena kuin Hän on sen valmistanut täysin lahjaksi. Miksi siis yritän olla hyvä uskovainen toisten silmissä, vieläpä muita parempi.

Herra armahda minua tekopyhää! Varsinkin, kun teeskentelijöille on varattu paikka tulijärvenissä ennen kaikkia muita synneistään kiinni pitäviä! Sanotaanhan: ”samaankalpaan, jossa teeskentelijät (jo) ovat” (Mt 24:51)!

Airi Marjakangas

Lapset ovat Herran lahja

Saamme lahjoja erilaisissa pakkauksissa. Lapset, Herran lahjat, tulevat useimmille synnytyskipuihin paketoituina. Toiset joutuvat käymään läpi uuvuttavan paperisodan ja pitkän odotuksen epätietoi-

suudessa, ennenkuin tämä lahja on heidän sylissään. Esimerkkejä löytynee meidän jokaisen ympäriltä. Saipa eräs ystävämme, Aili-mummo, tällaisen lahjan syliinsä vasta 73-vuotiaana. Hänestä tuli aivan todellinen mummo, vaikkei ollut yhtään lasta itse synnyttänyt!

Jos Herra on tällaisen lahjan antanut minulle, niin saanko itse päättää, mitä sillä teen, tai teenkö mitään? Edellyttääkö Herra minulta jotain, ja jos edellyttää, niin mitä ja miksi?

Aabrahamista, jota Hän kutsuu ystäväkseen, Hän sanoo: "Minähän olen valinnut hänet, että hän käskisi poikiaan ja jälkeentulevaa sukuaan pysymään Herran tiellä ja noudattamaan oikeutta ja vanhurskautta, jotta minä voisin täyttää sen lupauksen, jonka olen Aabrahamille antanut." (1Ms 18:19).

Ja pappi Eelille Jumala taas sanoo: "...toteutan sen, mitä olen puhunut Eelille ja hänen suvulleen, alusta loppuun saakka. Olen sanonut hänelle, että ikuinen tuomioni kohtaa hänen sukuaan, koska hän tiesi poikiensa (jotka olivat pappeja) halventavan Jumalaa eikä pitänyt heitä kurissa." (1Sm 3:12-13).

Lapsia on siis kasvatettava, että he oppisivat valitsemaan hyvän ja pahan, oikean ja väärän välillä. Tähän Paavali antaa neuvoja: "Ja te isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, vaan kasvattakaa ja ojentakaa heitä Herran tahdon mukaan." (Ef 6:4) ja "Isät älkää aina moittiko lapsianne, etteivät he masentuisi." (Kol 3:21).

Jumalaan uskovalla on tässä "työssä" myös täydellinen malli ja opastaja: "Painakaa siis mieleenne, että niinkuin isä kasvattaa lastaan, niin Herra, teidän Jumalanne, kasvattaa teitä." (5Ms 8:5). Kun uskova joutuu lastaan kurittamaan, on tukena Hän, josta sanotaan: "Ei Herra iloitse siitä, että hän kurittaa ihmistä." (Val 3:33). Jos Jumalallekin kurittaminen on vastenmielistä, pitäisi meidänkin kasvattajina etsiä ja löytää kaikki keinot, joilla opetuksen saa perille oikein. Suosittelien syyliä ja maalaisjärkeä, mutta asiantuntijat ovat kirjoittaneet kasvatusoppaitakin. Joka haluaa, voi perehtyä niihin. Raamatun Sananlaskuistakin löytyy hyvä ohje: "Viisas sydän antaa suuhun sanat, jotka vievät perille opetuksen" (Snl 16:23).

Kurinalaisuus on yksi ihmisen tärkeimpiä avuja elämässä. Kuinka sen saisi herätetyksi lapsissaan? Vanha suomalainen sananlasku sanoo: "Joka kuritta kasvaa, se kunniatta kuolee." Sama asia on sanottu Raamatun Sananlaskujen kirjassa: "Kuritonta odottaa köyhyys ja häpeä, kunnia sitä, joka nuhteita kuulee." (Snl 13:18) Muita sanankaltaisia ovat: "Joka taipuu kuriin, vaeltaa elämän tietä, nuhteista piittaamaton kulkee harhaan." (Snl 10:17), "Joka rakastaa tietoa, rakastaa kuria, tyhmä se, joka nuhteita vihaa." (Snl 12:1), jne. Kasvatus on aloitettava

ajoissa, neuvoo Snl 22:6: "Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siitä poikkea."

Jumalan sana kehottaa lapsia kunnioittamaan vanhempiaan: "Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herraa totellen, sillä se on oikein. "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus: "jotta menestyisit ja eläisit kauan maan päällä." (Ef 6:1-3). Kuka opettaa sen minun lapsilleni? Vastuuta ei pääse pakoon, minun on se opetettava. Mutta miten on, kunnioitanko itse vanhempiani? Ja millaisia vanhempia voi kunnioittaa? Mikä on peruste kunnioittamiselle?

Jumala ei sano: "jos vanhempasi sen ansaitsevat, niin kunnioita heitä." Ei vaan käsky on selvä: "kunnioita!"; olivatpa he millaisia tahansa. Kunnioittamisen perusta on oikeastaan biologinen. Koska he ovat vanhempiani, minun on heitä kunnioitettava. En ole voinut valita isääni ja äitiäni, siitä huolimatta juuri heitä minun on kunnioitettava Jumalan käskyn mukaan. Minäkin olen jonkun lapsi, ja siis tämän käskyn alainen. Siinä on pohja, jolta voin omia lapsiani tässä asiassa opettaa. Jos suhde omiin vanhempiini ei ole kunnioituksen asteella, on minun syytä kiireesti kääntyä Luojani puoleen, tunnustaa Hänelle tämä syntinen asenteeni, ja pyytää apua sen korjaamiseen. Hän osaa sen tehdä. Sitä vartenhan Hän antoi poikansa Jeesuksen, että pääsisimme vapaiksi synneistämme. Asenteen korjaus voi kyllä viedä vuosia aikaa, ja vaatii minulta kuuliaisuutta Jumalalle.

Tahdonko itse päättää, mikä on oikein, vai olla kuuliainen Hänelle, Luojalleni, joka on rakastanut minua, niinkuin lapsianikin sekä vanhempiani? "Ottakaa tie eteenne kotona" sanoi Paavo Ruotsalainen.

Sanan selitystä

Viisivuotias Miisa arvuutteli isällään:

- Tiijäkkö nää, miksi Aatami ja Eeva ajettiin pois viidakosta?
- No, miksi?
- No siksi, ku ne oli syöny myrkytettyä omenaa!

Jeesus käy kerhossa

Kymmenvuotias tytär oli lähdössä iltapimeällä kerhoon. Äiti hyvästellessään hän kertoi pelkäävänsä kovasti matkanvarrella olevalla parin sadan metrin valottomalla taipaleella. Silloin hän kertomansa mukaan muistelee raamatun kertomuksia ja rukoilee, ettei niin kamalasti pelottaisi. Äiti muistutti psalmista: "Hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi." (Ps 91:11). Tytär ilahtui ja lähti kerhoon. Illalla äiti kysyi: "Pelottiko nyt matkalla?" Tytär vastasi: "Ei pelottanut. Tuntui niinkuin Jeesus olisi kävellyt siinä vierellä."

Kustantamomme tuotteita:

Suuhusi Pasuuna, "Eliaan hengen äänenkannattaja", kristilliseen elämään voimakkaasti kantaa ottava ja julistava aikakauslehti, 2,50 €/kpl, Lähetyspalvelun kautta tilattuna maksu vapaaehtoinen.

Ammentaja, aikakauslehti, joka ammentaa pyhien yhteisestä aarraitasta uutta ja vanhaa, pohtii, miten kristityn arkielämää eletään ja kertoo nykyihmisen käytännön kokemuksista Jeesus-tiellä. Hinta 2,50 €/kpl, Lähetyspalvelun kautta tilattuna maksu vapaaehtoinen.

Aabraham, uskon mies, Reino Marjakankaan raamatuntutuntisarjan ensimmäinen vihko juuri ilmestynyt, hinta 5 €/kpl + 1 € postimaksua. Tutustu Aabrahamiin ja katso, mitä hän oppi Jumalan koulussa.

Tulossa: Aabraham, taistelujen ja uskon mies, rt-sarja 2 ja Aabraham, suurten näkyjen mies, rt-sarja 3. Tilaa!

Koululaisen Joulu, lasten joulupuuhalehti, sisällyksenä Jouluevankeliumi värityskuvien ja tehtävien, luonto ja sosiaalisuus: artikkeleita, pakinoita, tehtäviä, sarjakuvia ja arvoituksia, paljon väritettävää ja tehtäviä lähinnä 6-12 vuotiaille, hinta 3,50 € + 1 € postimaksua.

Tilaukset: Misserv Ky, Rantatie 17, 13300 Hämeenlinna
puh 03 674 1117, 040 5677 384, email: airi.marjakangas@lahetyspalvelu.fi

Erään suvun historiaa:

Keeniläiset

Keeniläiset olivat Kainin jälkeläisiä. Hän oli elänyt kauan ennen Abrahamia, mutta oli mahdollisesti kuitenkin eri kuin Kain, Aadamin poika. (Aabraham eli 2167 - 1992 eKr). Ensimmäinen maininta keeniläisistä on 1Ms 15:19, kun Jumala lupaa mm. keeniläisten maan Aabrahamin jälkeläisille.

Seuraavan kerran heidät tavataan silloin, kun Mooses pakenee n. 40-vuotiaana Egyptistä Midianiin tapettuaan egyptiläisen orjapiiskurin. (2Ms 2:16-4:26, Mooses eli 1527 - 1407 eKr.) Midianin pappi, Reuel, arvonimeltään Jetro, oli keeniläisiä. Reuel otti Mooseksen hyvin vastaan ja antoi hänelle tyttärensä Sipporan vaimoksi. Mooses jäi 40 vuodeksi hänen luokseen, kunnes sai Jumalalta kutsun vapauttamaan kansansa Israelin. Reuel toivottaa Moosekselle: "Mene rauhassa!"

Sitten, jonkin ajan kuluttua : "Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi sai kuulla, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja oman kansansa hyväksi, ja miten hän oli tuonut israelilaiset Egyptistä." (2Ms 18:1-27), ja tuli tyttärensä Sipporan ja Mooseksen poikien kanssa vävypoikansa luo autiomaahan. Jetro iloitsi kaikesta siitä hyvästä, mitä Herra oli tehnyt israelilaisille, ja tunnusti Jumalan suuruuden. Appi antoi Moosekselle myös Jumalan mielen mukaisen neuvon vastuunjakamisesta. Mooses noudatti tätä neuvoa. Sitten Jetro palasi omaan maahansa, mutta hänen poikansa Hobab jäi israelilaisten luo ja toimi oppaana erämaavaelluksen aikana. (4Ms 10:29-32)

Seuraava maininta keeniläisistä on Bileamin ennustus heistä, hänen nähdessään heidät israelilaisten leirissä. (4Ms 24:21-22) Ennustus toteutuikin, ainakin osittain, Jeremian aikaan.

Tuomarien aikana keeniläiset asettuivat asumaan Juudan erämaahan. (Tuom 1:16) Noin 140 vuoden kuluttua Joosuan kuolemasta (v. 1230 eKr) oli israel taas (ties kuinka monetta kertaa!) vihollistensa ahdistamana sotaretkellä. Sillä kertaa pääsi israel voitolle naisprofeetta Deboran ja Baarakin johdolla. Kanaanin kuninkaan sotapäällikkö Siisera löysi pakomatallaan tiensä pään keeniläisen Heberin vaimon Jaelin

käden alla. (Tuom 4:11,17-22, 5:24-27) Israelille oli siis ollut paljon hyötyä keeniläisistä.

Juudan sukuluettelon jälkeen (1Aik 2:5) mainitaan Jaebesissa asuvat keeniläiset, jotka polveutuvat Hammatista, Reekabin suvun kantaisästä.

Kuningas Saul kehotti keeniläisiä (n. v 1024 eKr) siirtymään pois amalekilaisten kaupungista, ennen kuin hyökkäsi sinne ja hävitti amalekiläiset. (1Sam 15:6)

Saulin aikaan, ollessaan maanpaossa, Daavid kertoi käyneensä mm. "keeniläisten Negevissä" ryöstöretkellä salatakseen todelliset puuhansa filistealaisten kuninkaalta Akisilta. (1Sm 27:10)

Jeehu kohtaa keeniläisen Joonadabin, Reekabin pojan, matkallaan tuhoamaan Ahabin suvun, ja pyytää tämän mukaansa. (2Kn 10:15) Jeehu oli Israelin kuninkaana v.841 - 814 eKr.

Juudan kuninkaan Joojakimin (hallitsi v. 608 - 597 eKr) aikaan Jumala käski Jeremian tarjota viiniä reekabilaisille, mutta nämä vastasivat: "Me emme juo viiniä, sillä esi-isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille tällaisen käskyn... me tottelemme esi-isäämme Joonadabia, Reekabin poikaa, kaikessa, mitä hän on käskenyt." (Jer 35:1-19).

Silloin Jumala asetti keeniläisen Jonadabin, Reekabin pojan, suvun Juudalle ja Jerusalemilte esikuvaksi ja sanoi: "Sen tähden Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläisiä tulee aina olemaan minun palveluksessani. Minä Israelin Jumala lupaan tämän."

Keeniläisten, jotka siis eivät kuuluneet Israelin kansaan, historiaa on seurattu Raamatussa yli 1500 vuoden ajalta, ja Jumala lupasi sille vielä jatkoa: "aina...minun palveluksessani".

Keeniläiset pitivät erityisesti voimassa "kunnioita isääsi"-käskyn, ja sitähän seuraa lupaus: "että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä". Lisäksi heillä näyttää olleen herkkä korva kuulemaan ja altis mieli toteuttamaan Jumalan tahtoa. Siten he pystyivät välttämään sen kohtalon, mikä tuli useimpien niiden kansojen osaksi, jotka asuivat luvatus maan alueella.

Tie miehen(i) sydämeen

Isoäidin kauralastut

- 100 g margariinia
- 100 g sokeria (1+1/4 dl)
- 80 g kaurahiutaleita (2½ dl)
- 2 tl vehnä jauhoja
- 2 rkl kermaa t. maitoa (2 rkl rusinoita pienittynä)

Kaikki aineet kattilaan ja sekoitetaan lämmityksen aikana tasaiseksi massaksi. Otetaan teelusikalla pieniä nokkosia pellille. Leviävät uunissa kovasti, joten tavalliselle uunipellille mahtuu korkeintaan 3 x 4 kpl. Pais-tetaan 200 asteisessa uunissa n. 10 min. Irrotellaan pelliltä vasta jäähtyneinä.

Yksin

(16-vuotiaanmietteitä)

Oletko joskus yksin,
vailla tosiystävää?
Allapäin kuljet katuja pitkin,
kun ilta jo hämärtää.
Kaipaat pientä hymyä,
vähän ymmärtämystä.
Saat vain yksinäisyyttä.
Ja siihen täytyy tyytyä

Sinä olet niin yksin.
Usein tunnet: "En kestä!"
Ystävä vierelläs kulkee nytkin.
Se ei itkua estä.
Rakastat häntä paljon,
kuitenkin hän on kaukana.
Tuokin tieto lohduton
lisää vain kaipuuta!

Tiedätkö: senkin tuntee
Herramme Vapahtaja!
Sinun vierelläs aina Hän kulkee
sua armahtavana.
Sinun tähtesi Hänet
Jumala kerran hylkäsi.
Vertavuotavat kädet
ojentuvat nyt puoleesi.

AM

Miksi ihmeessä Jumala oikeastaan loi naisen?

Kauan sitten, historian aamuhämärässä, "Jumala muovasi maan to-
musta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämänhenkäyksen.
Näin ihmisestä tuli elävä olento...Herra Jumala asetti ihmisen Eede-
nin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä" ¹⁾, ja antoi ruokailu-
ohjeet.

Aadam nousi joka aamu varhain, pesi hampaansa, pakkasi salkkun-
sa ja lähti ensimmäiseen työpaikkaansa, yhdistettyyn metsänvartijan
ja puutarhurin virkaan. Aadam oli hyvä ja ahkera työntekijä, mutta
ruokatauoilla ja välillä työssäkkin yksinäisyyden hyökyaalto vyöryi
hänen ylitseen. Jumalakin huomasi sen ja nimitti hänet uuteen mielen-
kiintoiseen virkaan. Aadamista tuli paratiisin pääbiologi, hän sai
tehtäväkseen tutkia ja nimetä kaikki Luojan luomat eläimet, ja niitä-
hän on paljon!. Hommaan meni aikaa vuosi jos toinenkin, "mutta
Aadamille ei löytynyt apua" ²⁾ yksinäisyyteen.

Miksi Aadam sitten oikeastaan oli yksinäinen? Olihan hänellä
lemmikkieläimiä enemmän kuin kenelläkään toisella tulisi koskaan
olemaan! Oliko Aadamissa itsessään jotain vikaa? Eläimet oli luotu
pareittain ja annettu tehtäväksi lisääntyä ja täyttää maa, mutta Aadam
oli tehty täydelliseksi yksilöksi, joka sisälsi sekä miehen, Aadamin
itsensä, että naisen, Eevan, geenit ja hormonit. Niin hyvillä värkeillä
olisi pitänyt pärjätä paremmin kuin hyvin. Ja kun Herra Jumalakin
vielä "käyskenteli paratiisissa illan viileydessä" ³⁾, ei sen parempaa
seuraa voisi enää toivoakaan. Mutta ei! Yksinäisyys vain vaivasi, eikä
Aadamin ollut hyvä olla yksinänsä. Jumalan piti puuttua asiaan.

Hän nukutti Aadamin, ja teki maailman ensimmäisen kirurgisen
leikkauksen. Hän otti yhden Aadamin kylkiluista, ja täytti sen paikan
lihalla. Kylkiluusta Jumala rakensi vaimon tarkalleen hänelle sopi-
vaksi avuksi unohtamatta Aadamin silmiä ja muita mieltymyksiä.
(avuksi = kyvyksi tai auttajaksi. Avu = kyky, suomen kieleen perus-
tuva huomio!) Herättyään Aadam hieroi silmiään ja katseli iloisesti
yllättyneenä hetken Eevaa, ja huudahti suuren ihastuksen vallassa:

“ Tämä se on. Tämä on luu minun luustani ja liha minun lihastani. ”⁴⁾

Miksi Jumala otti kylkiluun vaimon tekovärkiksi, miksei palaa kanta-päästä? Silloinhan naisen “alamaisuus” olisi ollut päivänselvä. Tai miksei palaa päänluista, silloin nainen olisi ollut itseoikeutettu “pomo”. Mutta kylkiluu! Siitähän seuraa vierellä kulkija ja toveri!

Mutta kuka onkaan se, joka on “ apumme hädässä aivan vahva ”⁵⁾? Ja: “Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, ”⁶⁾. Jos siis vaimo on tehty miehellen-sä avuksi, on hänet korotettu todella arvokkaaseen seuraan! Onko kenelläkään muulla tällaista kolleegaa?

Mutta sellainen Jumala on: suostuu olemaan meidän apumme, vaikka on kaikkeuden Herra. Antoi poikansakin palvelemaan eikä palveltavaksi. Ja Jeesus itsekkin antoi neuvon, että “joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija ”⁷⁾

Syntiinlankeemuksen jälkeisessä maailmassa selviäminen toi vähän lisää velvotteita, samoin kuin avasi näkemään uusia mahdollisuuksia. Jumalan oli karkotettava ihminen paratiisista, ettei hän olisi jumalattomana saanut “kuolematonta sielua” syömällä elämän puusta.⁸⁾ Ihmisen kuuliaisuuden tai tottelemattomuuden oli tultava ilmi kuolemanalaisessa tilassa, että Jumala voisi antaa iankaikkisen elämän niille, jotka Häntä tottelevat.

Jotta se olisi helpompi muistaa, Jumala kertoi Eevalle totuuden siitä, millaiseksi Hän oli naisen tehnyt: “Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinun pitää synnyttämän lapsia; mutta mieheesi on sinun halusi oleva, ja hän on sinua vallitseva.”⁹⁾ (Vallitseva = maasal = vallita sanalla. Jos siis nyrkkiä tarvitaan, niin se ei mene enää ihan kirjoitusten mukaan!)

Miehelle taas suusanallisen hallintavelvoitteen lisäksi kerrottiin maan kiroamisesta, jotta hän muistaisi, mistä on kotoisin ja kääntyisi Luojansa puoleen.

Adam selvästi ymmärsi kiroamisen takana olevan Jumalan rakkauden ja huolenpidon, koska heti nuo “ruumiinsiunaus sanat” kuultuaan antoi toivorikkaasti vaimolleen nimeksi “Elävien Äiti ”¹⁰⁾!

Nämä asiat voisi mukavasti ohittaa olankohautuksella, ellei Paavali olisi huomauttanut, että “tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta

ja seurakuntaa.”¹¹⁾ Siis: “Vaimot olkaa omille miehille alamaiset niinkuin Herralle.”¹²⁾ (Muista miehistä ei tässä yhteydessä puhuta mitään!)

Mitenkä Herralle, joka on tullut meitä palvelemaan, ollaan alamaisia? Ilman mitään pakkoa, rakkaudesta Häneen noudatetaan Hänen sanaansa, ja omasta halusta tahdotaan elää joka päivä Hänen tahtonsa mukaan. (Vai onko joku joskus kuullut Kristuksen jossain käyttäneen henkistä tai ruumiillista väkivaltaa tai pakkoa hallitakseen omiaan?)

Miesten osa on kyllä sanan perusteella ehdottomasti raskaampi. Heille sanotaan: “rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä”¹³⁾. On siinä miehille velvoitetta kerrakseen!

Tässä vaiheessa tekisi mieleni huudahtaa: Kiitos Jumala, kun teit minusta naisen! Naisen elämässä on maallisiakin iloja paljon enemmän kuin miehen elontaipaleella. (huom.: puolueellinen arvio!) Esimerkiksi tämä suvunjakaminen. Nainen ei kykene yksin tai kaltaistensa kanssa saamaan aikaan uutta elämää, niinkuin ei seurakuntakaan ilman Jumalan antamaa elämää voi lisääntyä, mutta kun hedelmöitymisen ihme on tapahtunut, on periaatteessa kaikki siitä eteenpäin Jumalan antamien kykyjemme ulottuvilla. Syntymättömän lapsen edestä voimme uhrautua niin paljon kuin tarvitaan. Jumalahan lupasi siihen kyvyn jo Eevalle. Ja vaikka synnytyskipu voi olla niin kova, että ajatuksetkin pysähtyvät, niin se unohtuu muutamassa hetkessä, ja vauvan imettäminen on kuin pala taivasta! Tottakai se vaatii myös voimia.

Myöhemmin tulee sitten taas hetkiä, jolloin mietin, miksi Jumala oikein teki naisen. Kun yksi huutaa: “äiti, heti tänne”, toinen: “pyyhkimään”, kolmas: “mihin sinä olet hukannut minun kynäni!” samalla, kun neljäs yrittää kertoa kännykässä maailman ihmeellisimmästä tyttövauvasta toisella puolen Suomea. Ja pyykkikori on täynnä, jääkaappi tyhjänä, maito kiehuu hellalle ja pullat palavat uunissa, tyttären huone on kuin kaatopaikka, “villakoirat” juoksevat kaapin alta vastaan, eikä ikkunoista kunnolla näe läpi!

Silloin mietin, miksi Jumala teki naisen? Ilmeisestikin hosumaan ja selviämään arjen läpi, sillä aikaa, kun mies, järkevänä perusluonteensa mukaisesti, tekee “yhden asian kerrallaan järjestyksessä alusta loppuun asti valmiiksi.” Mikä lepo kaaoksen keskellä!

Summa summarum: Minusta on ihanaa olla nainen, vaimo, mieheni työtoveri "vaivassa ja valtakunnassa", äiti ja mummo. Tämä sujuu minulta. Mitä muuta vielä voisin olla? Voisiko Jumala antaa minulle mitään tämän parempaa?

Raamattuviitteet: ¹⁾1Ms 2:7,15 ²⁾1Ms 2:20vk ³⁾1Ms 3:8vk ⁴⁾1Ms2:21-23 ⁵⁾Ps 46:2 vk ⁶⁾Ps 146:5vk ⁷⁾Mrk 10:43 ⁸⁾1Ms 3:22 ⁹⁾1Ms 3:16vk ¹⁰⁾1Ms 3:20 ¹¹⁾Ef 5:32vk ¹²⁾Ef 5:22vk ¹³⁾Ef 5:25vk (vk=ed kirkkoraamattu)

**Tilaa koululaiselle rakentava ja kasvattava joululehti!
Ehdit vielä!**

Koululaisen Joulu, lasten joulupuuhaletti, sisällyksenä Jouluevankeliumi värityskuvien ja tehtävien, luonto ja sosiaalisuus: artikkeleita, pakinoita, tehtäviä, sarjakuvia ja arvoituksia, paljon väritettävää ja tehtäviä lähinnä 6-12 vuotiaille, hinta 3,50 € + 1€ postimaksua.

Tilaukset: Misserv Ky, Rantatie 17, 13300 Hämeenlinna
puh 03674 1117, 0405677 384, email: airi.marjakangas@lahetyspalvelu.fi

TEHÄNÄ

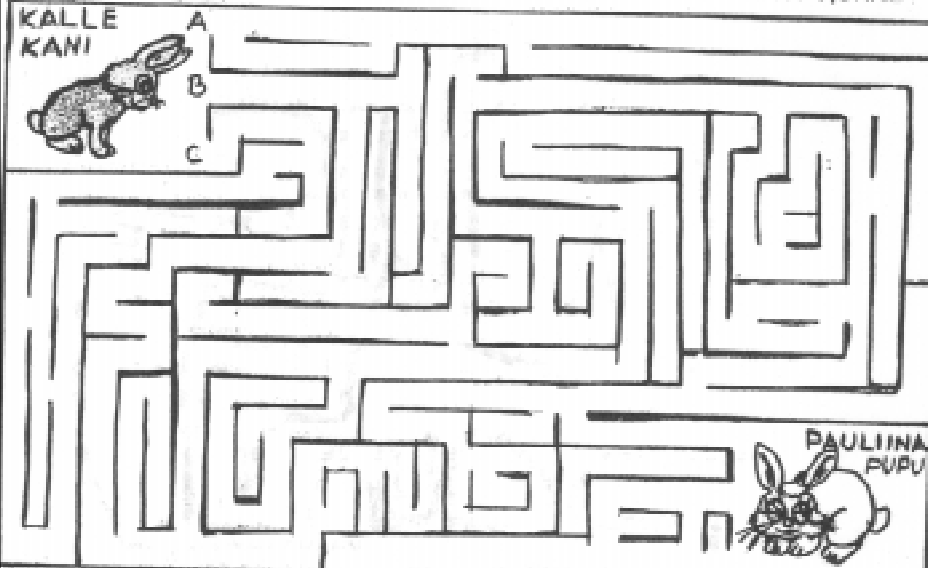
AUTA KALLE KANI PAULIINA PUPUN LUO!

VARITA HIRNNU!

KALLE
KANI

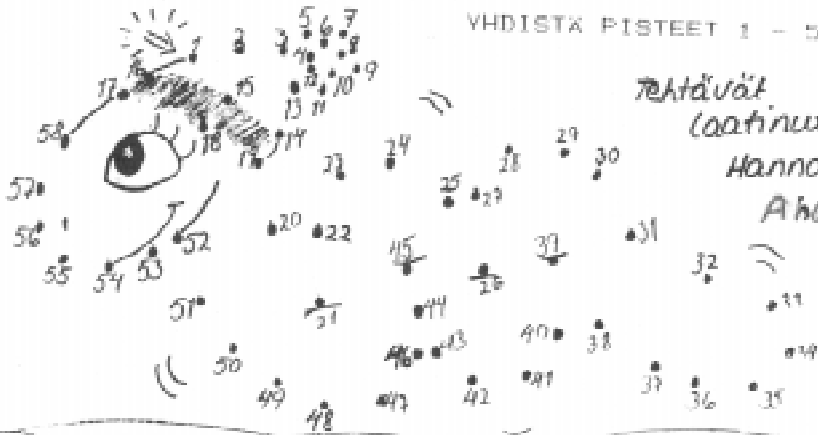
A
B
C

PAULIINA
PUPU

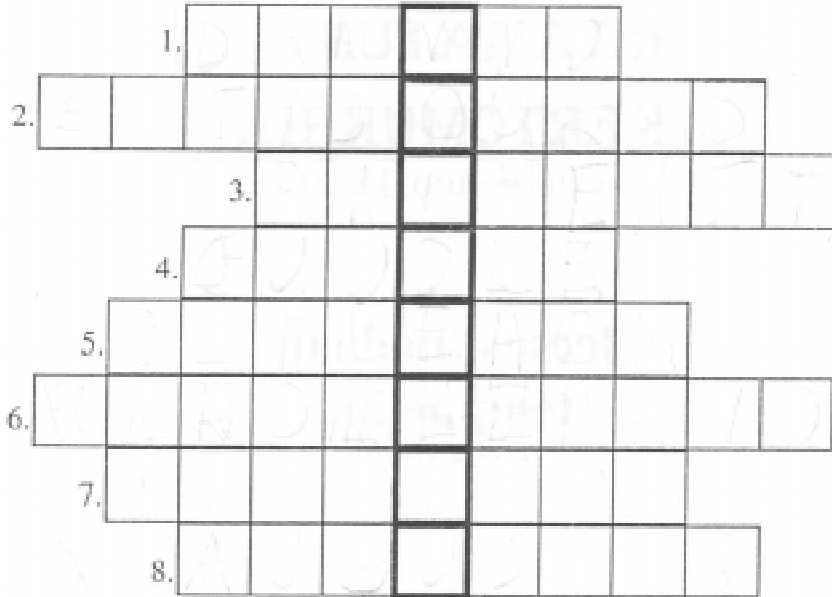

VHDIKÄ PISTEET 1 - 58!

tehtävät
laatinut:
Hanna
Ahola

Ratkaise ristikko, niin saat tietää, mitä nimi Kristus tarkoittaa.

1. Jeesuksen esi-isä
2. "Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen"
3. He olivat yöllä ulkona vartioimassa laumaansa.
4. Nasaretin kaupunki olin maakunnassa.
5. Jeesuksen syntymäkaupunki
6. Joosefin ja Marian Betlehemin matkan syy
7. "Paimenet palasivat kiittäen ja Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet."
8. Keisari, joka käski toimittaa verollepanon

2. Ammentaja 1/2003

Rantatie 17,

13300 Hämeenlinna

p. 03 6741117, 0400 684 344

Tilaa kaksi hyvää lehteä:

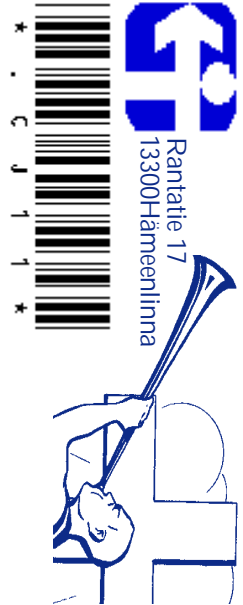
Suuhusi Pasuuna

Ammentaja

Yhteystiedot yllä.

Myös netistä:

www.lahetyspalvelu.fi

Raamatun henkilöitä

Tuntematon Jaebes

Keskellä Juudan jälkeläisten sukuuutteloa (1 Aik 4:9-10) kerrotaan Jaebesis-ta, jota ei yhdistetä mihinkään sukuhaaraan. Hänestä kerrotaan, että äiti oli antanut hänelle nimenkin sanoen "Vaivalla minä hänet synnytin". Jaebes ru-koili: "Kunpa siunaisit minua ja tekisit suureksi minun maani, tukisit minua kädelläsi ja päästäisit minut onnettomuuksista ja vaivoista" Ja Herra täytti hänen pyyntönsä." Niin hänestä sanotaan: "Jaebes tuli veljeään mahtavam-maksi."

Tässä kaikki, mitä hänestä kerrotaan. Liian vähän, että voitaisiin tehdä tark-koja havaintoja ja pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Kun veljestäkään ei tiedetä mitään, on mahdotonta arvioida edes Jaebesin mahtavuutta tai "rikkautta".

Meille jää vain tieto: Olivatpa vaivat ja onnettomuudet millaisia hyvänsä, Jumala on valmiina kuulemaan pyyntöme ja rukouksemme, ja halukas autta-maan. Joskus jopa täyttämään pyyntöme sellaisinaan, kuten näyttää Jaebesin tapauksessa. "Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämmekin hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme hänen kuulevan kaikki pyyntöme, tiedämme myös, että saamme sen mitä hä-neltä pyydämme." 1 Joh 5:14-15.